

STRESZCZENIE

Niniejsza praca jest integralną częścią rozprawy doktorskiej Mateusza Winkla i dopełnieniem jego autorskiego filmu pt. „Każda z blizn”. Głównym celem części teoretycznej, jest opis powstawania filmu. Sam film jak i aneks dotyczą ważnego zagadnienia, jakim jest zestawienie i porównanie ze sobą różnych form filmowych, w oparciu o życiorys jednego bohatera. Jej zadaniem jest opis każdej z form pod kątem genezy powstania, zaistnienia w historii filmu oraz wytłumaczeniu jak twórca stara się nimi posługiwać zestawiając je ze sobą w konkretny sposób, w ponad godzinny obrazie, który przede wszystkim nosi znamiona dokumentu.

Praca zawiera czternaście rozdziałów. Pierwszym z nich jest wstęp, przybliżający czytelnikowi okoliczności, w jakich zrodziła się koncepcja powstania filmu. Opowiada o wydarzeniach stanowiących najważniejsze punkty w jego karierze oraz czym kierował się przy wyborze głównego bohatera. Podejmuje również próbę zdefiniowania pojęć formy i gatunku filmowego.

Kolejny rozdział zatytułowany „Założenia formalne”, opisuje ideę zestawienia ze sobą form filmowych w jednym obrazie. Jest wprowadzeniem do pojawiających się kolejno na ekranie scen, zrealizowanych w konwencji: musicalu, animacji, sceny fabularnej, teledysku, reportażu telewizyjnego, talk show, relacji sportowej, making of czy sceny relacji internetowej zamieszczonej na portalach społecznościowych. Wszystkie te sceny przeplatane są wypowiedziami bohatera, który udzielając „wywiadu życia”, wprowadza widza w daną scenę, obrazującą fragment z jego życiorysu lub puentuje to, co przed chwilą miał okazję zobaczyć na ekranie. Autor filmu od kilkunastu lat związany jest przede wszystkim z polskim przemysłem muzycznym prowadząc firmę „Mania Studio”. To właśnie dlatego wybrał głównego bohatera spośród artystów polskiej sceny muzycznej. Tak naprawdę dowolny życiorys mógłby posłużyć za oś filmu, jednak wybór padł na Pawła „Popka” Mikołajuwa, który w odczuciu reżysera przeszedł wyjątkowo trudną drogę, pełną traumatycznych przeżyć by na przekór losowi stać się jedną z najbardziej rozpoznawalnych gwiazd sceny muzycznej.

Popok to przede wszystkim raper, zawodnik MMA oraz znany youtuber.

Urodził się w 1978 roku w Legnicy, gdzie dorastał. To właśnie opis tego miasta lat 80', został zobrazowany w formie musicalu. Autorem tekstu do utworu, na którym opiera się scena jest Michał Zabłocki, kompozytorem zaś Jan Sanejko. Głównym narratorem i bohaterem tej sceny, jest Czesław Mozil, przeprowadzający widza przez świat, w którym dorastał Popok. W realizacji sceny i powstaniu samego utworu, wzięło udział ponad trzydziestu wokalistów związanych z firmą „Mania Studio”. Rozdział opisuje to przedsięwzięcie „od kuchni” wtajemniczając czytelnika w tajniki pracy nad tą sceną.

Kolejny rozdział pracy opisuje w sposób szczegółowy, proces powstawania sceny animacyjnej. Ten fragment filmu obrazuje pobyt bohatera w ośrodku wychowawczym i związane z nim traumatyczne przeżycia. Twórcy animacji- Robert i Konrad Białkowscy, krok po kroku dokumentowali i w fachowym języku opisywali każdy z etapów procesu twórczego.

Następnym rozdziałem, jak i sceną pokazywaną na ekranie, jest scena fabularna. W rozdziale tym, oprócz komentarzy współtwórców sceny oraz krótkiej wypowiedzi Mirosława Zbrojewicza, znanego polskiego aktora, wcielającego się w filmie „Każda z blizn” w rolę ojca trzynastoletniego Popka, możemy dowiedzieć się szczegółowo o procesie powstania scenografii, przełożenia scenariusza na scenopis, a także o kluczowych momentach pracy ekipy filmowej na planie.

Piąty rozdział, zatytułowany „scena teledyskowa”, otwiera geneza narodzin tej formy w historii filmu i telewizji. Autor opisuje tu nie tylko pracę na planie w trakcie jej kręcenia, ale również cały proces twórczy powstawania utworu, który został skomponowany specjalnie na potrzeby tego fragmentu „Każdej z blizn”. Po raz pierwszy do udziału w prezentowanych na ekranie formach, zaangażowany został główny bohater, który w konwencji utworu rapowego

opowiedział o kolejnym, wybranym przez reżysera, fragmencie swojego życia. Kariera kieszonkowca, pobyt za granicą, eksperymenty z narkotykami i powrót do Polski – te wydarzenia ukształtowały go jako artystę, muzyka i członka zespołu *FIRMA*, od którego zaczęła się jego kariera muzyczna.

Kolejna forma wykorzystana w filmie „Każda z blizn”, a opisana w pracy teoretycznej, to program telewizyjny, o charakterze dokumentalnym. Autor koncentruje się tu na długim, bo aż jedenastoletnim okresie emigracji do Wielkiej Brytanii bohatera. Był on w tamtym czasie poszukiwany międzynarodowym listem gończym, w następstwie swoich kryminalnych działań, opisywanych w poprzednich scenach. W kolejnych słowach, twórca przybliży założenia reportażu w oparciu o jego definicje. Następnie zostaje szczegółowo opisany proces realizacyjny sceny, która powstała w Anglii, podczas trzech dni zdjęciowych. W czasie ich trwania główny bohater „na chwilę” staje się prowadzącym i zabiera widza w miejsca, z którymi był związany w przeszłości. Jest to pierwsza forma, która w sposób widoczny zbliża się do klasycznego pojęcia filmu dokumentalnego.

W rozdziale siódmym, opisane są szczegóły pracy nad sceną zrealizowaną w konwencji talk-show. Również tym razem, autor na jego początku zapoznaje czytelnika z genezą tej popularnej formy filmowo-telewizyjnej. Scena jest nawiązaniem do prowadzonego przez Popka internetowego talk-show, przy jednoczesnej zamianie ról – z gospodarza staje się gościem, odpowiadającym na niewygodne pytania. Twórca wyjaśnia również dlaczego, spośród wielu popularnych prowadzących, zaprosił do współpracy Wojciecha Jagielskiego. Fragment ten jest wzbogacony komentarzem głównego operatora, pracującego przy powstawaniu tej sceny, który przybliży czytelnikowi liczne detale realizacyjno-techniczne, będące integralną i typową dla tej formy, częścią pracy na planie.

Następny z rozdziałów, opisuje scenę o charakterze sprawozdania sportowego. Na wstępie zostaje zawarte wyjaśnienie użycia tegoż określenia, oraz że właściwie ten fragment filmu nie jest zrealizowany w powszechnie uznanej formie sprawozdania sportowego, czy reportażu, a jedynie z nim koresponduje. Autor przedstawia czytelnikowi swoją koncepcję podejścia do tego fragmentu „Każdej z blizn”. Opisana zostaje sportowa kariera Pawła – najpierw na Wyspach Brytyjskich, a następnie w Polsce, w największej federacji MMA w Europie – KSW.

Rozdział dziewiąty poświęcony został scenie zrealizowanej w konwencji materiału making of, czyli zapisu dokumentalnego. Opis przede wszystkim traktuje o przebiegu zdjęć, których zadaniem było zarejestrowanie życia codziennego bohatera. Kamera nieprzerwanie towarzyszy mu zarówno na koncercie, w studio nagrań oraz podczas spędzania czasu z rodziną. Pojawia się komentarz operatora oraz rozwinięte zostały problemy z powstaniem całej sceny.

Kolejny rozdział opisuje ostatnią już scenę, zarejestrowaną telefonem przez głównego bohatera, w formie krótkich relacji jakie mamy okazje oglądać na co dzień na portalach społecznościowych. Tekst traktuje głównie nie o tym co widzimy na ekranie, ale o samym zjawisku tego typu nagrań które bez wątplenia stają się „najmłodszą” formą filmową.

Po opisanu wszystkich scen od strony technicznej oraz ich genezy w pracy opisana zostaje czołówka, którą widzimy na początku filmu (rozdział XI), a także problemy realizacyjne (rozdział XII).

Ostatnią częścią pracy jest zakończenie, w którym autor skupia się na procesie postprodukcji oraz opisuje zamknięte pokazy filmowe, zorganizowane dla współtwórców filmu. Dodatkowo porusza też i odwołuje się do uwag płynących od widzów tychże pokazów.

SUMMARY

This theoretical work is an integral part of Mateusz Winkiel's doctoral dissertation and complements his original film entitled *Each of the scars*. The main purpose of the work is to describe the film's making. The film itself and the theoretical annex touch on an important issue, namely the juxtaposition and comparisons of different film forms, based on the biography of one hero. The work aims to answer several questions related to the film forms used in the above-mentioned film. Its task is to describe each of the forms in terms of the genesis of their creation, occurrence in the history of the film, and to explain how the creator tries to use them by juxtaposing them in a specific way, in over an hour-long image, which is primarily documentary.

The work contains 14 chapters. The first is an introduction, introducing the reader to the circumstances in which the concept of the film was born. The author describes his experiences, both professional and private, that he encountered on his way. It tells about the events that are the most important points in his career and what he was guided by when choosing the main character.

The next chapter, entitled "Formal assumptions", describes the idea of juxtaposing film forms in one picture. It is an introduction to the scenes appearing successively on the screen, realized in the convention of the musical, animation, fictional scene, music video, TV reportage, talk show, sports coverage, making of or an internet coverage scene posted on social networks. All these scenes are intertwined with the statements of the protagonist who, by giving the "life interview", introduces the viewer to a given scene, depicting a fragment of his biography or concluding what he had a moment to see on the screen. The author of the film has been associated primarily with the Polish music industry for over a dozen years, running the company "Mania Studio". That is why he chose the main character from among the artists of the Polish music scene. Any biography could serve as the axis of the film, but the choice fell on Paweł "Popek" Mikołajew, who, in the director's opinion, went through an exceptionally difficult path, full of traumatic experiences, to defy fate to become one of the most recognizable stars of the music scene. Popek is primarily a rapper, MMA fighter, and a well-known YouTuber.

He was born in 1978 in Legnica, where he grew up. It is the description of this city in the 1980s that was depicted in the form of a musical. The author of the text for the piece on which the scene is based is Michał Zabłocki, and the composer is Jan Sanejko. The main narrator and character of this scene are Czesław Mozil, who guides the viewer through the world in which Popek grew up. Over thirty singers associated with the company "Mania Studio" participated in the implementation of the scene and the creation of the piece itself. The chapter describes this project "from the inside", introducing the reader to the secrets of working on this scene.

The next chapter of the work describes in detail the process of creating an animation scene. This fragment of the film shows the main character's stay in an educational center and the traumatic experiences connected with it. The creators of animation - Robert and Konrad Białkowscy, step by step documented and described in professional language each stage of the creative process.

The next chapter and the scene shown on the screen is the storyline. In this chapter, in addition to the comments of the coauthors of the scene and a short statement by Mirosław Zbrojewicz, a well-known Polish actor, who plays the role of the father of thirteen-year-old Popek in the film "Each of the scars", we can learn in detail about the process of creating the scenography, translating the script into a script, as well as key moments of the work of the film crew on the set.

The fifth chapter, entitled "music video scene", opens the genesis of this form in the history of film and television. The author describes here not only the work on the set during its

shooting but also the entire creative process of creating the piece, which was composed especially for this fragment of "Each of the scars". For the first time, the main character was engaged to participate in the forms presented on the screen, and in the convention of a rap piece, he told about another fragment of his life selected by the director. A career as a pickpocket, staying abroad, experimenting with drugs, and returning to Poland - these events shaped him as an artist, musician, and member of the FIRMA band, which started his musical career.

Another form used in the film "Each of the scars", and described in the theoretical work, is a documentary television program. The author focuses here on the main character's long, eleven-year period of emigration to Great Britain. He was wanted by an international arrest warrant at the time, following his criminal activities, described in previous scenes. In the following words, the creator introduces the assumptions of the reportage based on its definitions. Then the production process of the scene, which was created in England, during three shooting days is described in details. During them, the main character becomes the leader "for a moment" and takes the viewer to places with which he was associated in the past. This is the first form that visibly comes close to the classic concept of a documentary film.

The seventh chapter describes the details of working on the scene realized in the talk-show convention. Also this time, the author introduces the reader to the genesis of this popular film and television form. The scene is a reference to an internet talk-show hosted by Popek, with the simultaneous change of roles - from the host, he becomes a guest answering uncomfortable questions. The creator also explains why, among many popular hosts, he invited Wojciech Jagielski to cooperate. This fragment is enriched with a commentary by the main operator working on the creation of this scene, who introduces the reader to numerous products and technical details, which are an integral and typical part of the set work.

The next chapter describes the reportage scene. In the beginning, there is an explanation of the use of this term, and that actually this part of the film is not made in the generally recognized form of a sports report or reportage, but only corresponds with it. The author presents the reader his concept of approaching this fragment of "Each of the scars". Paweł's sports career is described - first in the British Isles, and then in Poland, in the largest MMA federation in Europe - KSW.

The next chapter describes the last scene, recorded by the main character on the phone, in the form of short reports that we have the opportunity to watch every day on social networks. The text is not about what we see on the screen, but about the phenomenon of this type of recordings, which undoubtedly become the "youngest" film form.

After describing all the scenes from the technical side and their genesis in the work, the opening sequence that we see at the beginning of the film is described (chapter XI), as well as implementation problems (chapter XII).

The last part of the work is an ending, in which author focuses on postproduction process and describes closed shows, organized for co-creators. Additionally it also touches comments from viewers.

Mateusz Winkiel